

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
In Districte: 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
In Streinătate: 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrațiune, Tipografia St. Mihălescu și la corespondenții ziarului din județe.
In Franța: La Société Havas, Laffit et C-ic, Place de la Bourse, 8, Paris.
In Anglia: La D-nu Eug. Micoud's, Foreign Advertising Agency, 130-140 Fleet Street, London.
In Austria: La D-nu B. G. Popovitz, furnisorul Curții Române, Stadt Fleischmarkt, 15, și la D-nu H. Schalek, I. Wollzeile 12, Wien.
In Germania: La D-nu Adolph Steiner, Annoncen-Expedition, Inseraten, Pacht der Berliner Wespen, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Linia de 35 milimetre pe pagina IV-a 35 bani.
Reclame pe pagina III-a 1 Leu.
II-a 2 „
Epistole nefrancate se refușă.
Articolii nepublicați nu se inapoază.
Pentru rubrica: Inserții și reclame, redacțiunea nu e responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Constantinopol, 2 Septembrie. — Hafiz-pașa, guvernatorul districtului de Novi-Bazar, a convocat pe notabili din provincia Rascia la o adunare în capitala districtului. Se zice, că scopul acestei convocări ar fi de a se hotărâ o atitudine amicală față de trupele austriace ocupaționiste.

Berlin, 2 Septembrie. — Din multe orașe ale imperiului au sosit știri despre serbarea zilei de Sedan, care s'a făcut pretutindenea cu servicii divine, iluminățiune, musică, etc...

Petersburg, 2 Septembrie. — «Journal de St. Petersburg», zice, că călătoria moștenitorului de coroană rus în Svedia încă nu are alt scop, de cât a duce regelui svedian asigurările de prietenie ale țarului. Țarul făcând aceasta este incredințat, că poate conta pe un act de reciprocitate din partea regelui Svediei.

Viena, 2 Septembrie. — Principele Bismark a avut pe timpul șederii sale la Gastein o întrevvedere cu nunciul papal Iacobini, în care a făcut cunoscut acestuia, în mod detaliat, concesiunile ce poate face Vaticanului. Fiind că aceste concesiuni erau mai mici, de cum era imputernicit nunciul să le primească, el a trimis numai de cât o depeșă papei, în care i le relatează și cere noi instrucțiuni.

Florența, 2 Septembrie. — Curtea de casațiune de aici a hotărât, că desfășurarea stindardului republican pe pământul italian, cu ori-ce ocaziuni și în ori-ce chip, este de aici înainte oprită, sub pedeapsă grea. Numai stindardul național-reegesc poate fi întrebuițat.

Petersburg, 1 Septembrie. — «St Petresb. Ztg.» amenință pe principele Bismark, într'un articol foarte violent, cu un resboi francez, față de care Rusia nu va mai fi atât de proastă să se poarte ca în anul 1870. Politica de sânge și de fier, care domnește azi în Europa, zice ziarul rus, trebuie să ineteze odată și aceasta nu se poate decât cădând Bismark Misiunea de a l face să cadă este însă a Franței și a Rusiei.

Paris, 2 Septembrie. — Sesiunea consiliilor generale franceze este pe incheiere. Relativ la noua lege de instrucțiune, majoritatea acestor consilii, chiar de acelea cari erau iminamente republicane, s'a pronunțat contra. Guvernul și republicanii au rămas foarte amăgiți. Există temere, că această împrejurare va avea o mare înririire asupra senatului și îl va întări în curentul său conservator.

Tiflis, 2 Septembrie. — Expedițiunea contra Mervului a suferit o întrerupere și amânare momentană, din cauza moartei comandantului general Lazareff. Noul general va trebui să se facă deplin cunoscut cu relațiile locale, înainte de a continua expedițiunea.

Moartea generalului Lazareff este tare regretată. Acest general și-a făcut cariera sa în Canaas și pe lângă soldat era un mare diplomat, lucru de prima necesitate pentru Asia, unde mai întu triumfi cu punga decât cu arma.

Londra, 2 Septembrie. — Corespondentul din Berlin a ziarului «Standard», relatează, că relațiile dintre Germania și Rusia au ajuns în realitate într'o stare foarte încordată. Rusia sperase până în momentul din urmă, că Germania nu se va opune de loc la intențiunea Rusiei de a menține în peninsula Balcanilor pentru mai mult timp două corpuri de armată. După ce i s'a refuzat împlinirea acestei dorințe, Rusia a stărunit ca Austria să nu ocupe Novi-Bazarul, și la această propunere a sa, Germania a fost contra.

Consulul american din Cairo notifică în mod oficial guvernului egiptean, că America încă voiesce să fie reprezentată în comisiunea de lichidare.

Roma, 2 Septembrie. — Saint-Bon a fost numit comandant al flotei permanente. Se vorbește, că Depretis va lua portofoliul financiar.

Serviciul Telegrafic al «Romaniei Libere»

3 Septembrie. — 4 ore seara

Londra, 3 Septembrie. — «Morning-Post», anunță, că guvernul a hotărât să organizeze, la Berlin, o expozițiune universală internațională pentru anul 1885.

Se telegrafiază din Viena către «Times»: Poziția din Rumelia a descoperit existența a 6 comitete revoluționari, stabilite în centrele principale ale provinciei; ea a găsit, între altele, pamflete insurecționalii prin cari se cheama populația la arme.

Aleco-pașa are de gând să mobilizeze 12 batalioane din miliția rumeliotă.

Viena, 4 Septembrie. — Comitele Andrașy a făcut o vizită principelui de Munte-negru, care i-a întors-o apoi.

(Havas).

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

București, 24 August.

În nici o cestiune, din câte s'au agitat la noi, în acești 20 de ani de viață constituțională, opiniunea publică nu a luat o parte mai însemnată ca în cestiunea israelită. Întrebați pe ori-cine vă iese înainte, pe sătean ca și pe orășean, pe avut ca și pe sărac, pe toți, de la opincă până la vlădică, și în în fiă-care veți întâlni un fior instinctiv sau reflex, o opiniune mai mult sau mai puțin argumentată, drept respuns la împă-mântenirea Jidovilor.

Ce voesce țara în această nenorocită împrejurare? E! dacă se punea verde, de la început, această întrebare națiunii, fără făgăduelii mincioase din partea guvernului, fără ocoliri bizantine din partea amăgitorilor, fără presiuni infernale din partea advocațiilor Alianței-israelite, — astăzi am fi vădut, în corpurile legiuitoare, o representațiune aproape unanimă în contra tendințelor desnaționalisătoare ale cosmopolitilor de la cărmă; astăzi cestiunea israelită ar fi fost deslegată dupe voința țării, ca e prin unanimitatea sa ar fi impus oare-care respect chiar străinilor nu amici. Dară lipsa de lealitate a cărmuitorilor țării, slăbiciunea simțimintelor lor naționale și patima de putere, au îngreuiat mai mult situațiunea, au frământat mai mult țara și au întârziat, cu dinadinsul, soluțiunea, că doar vor trage în turburele lor curent opiniunea publică.

N'au isbutit, și sperăm că nu'î va ajuta Dumnezeu să isbutească, dacă cei ce și iubesc cu adevărat țara, vor sta zid de cremene împotriva acelor cari luptă pentru câștigul cauzei evreiesci.

Astăzi, dupe câte s'au scris și s'au vorbit în cestiunea israelită, așa cum este înfățișată la noi, constatăm patru motive mai deosebite, cari determină modul de a lucra al politicilor și politcaștrilor noștri.

Din cei cari propagă supunerea umilită la poruncile străinilor, sunt unii, puținii la număr, oameni de teorii cosmopolită; sunt alții, cei mai mulți, oameni practici, cari țin foarte mult la beneficiile puterii.

Pentru cei d'antăiiu este de ajuns gloria, de a fi fost înainte-mergătorii ideilor umanitare în România. Desprețuitorii ai ideilor de naționalitate și crescuți în școala internațională, ei luptă ca niște soldați credincioși ai unei programe visionare, pentru făptuirea teoriei «om și om», în care au jurat încă de pe când nu știa, că soarta ei va aduce să fiă apărătorii drepturilor unei națiuni. Puțin le pasă acestora, dacă

Românii vor fi stăpâni sau slugi în țara lor liberă și independentă. Ei nu luptă pentru românism, care este un prejudețiu în catechismul lor politic, ci pentru drepturile omului. De altminterea lucrul devine mai înțeles, când veți între stâlpii cosmopolitismului nostru mai cu seamă străini...

Pentru cei din a doua categorie, ideile umantare sunt numai un vël, care acopere nesățioasa dragoste de putere. Aceștia sunt mulți, și mai periculoși, căci purtarea lor este determinată nu de un interes teoretic, ci de un câștig concret, pe care nu vreau să l lase din mână. «Țara! o mai amăgim noi cu vorbe, dupe ce o trece ferbinfeală, — ești zic densii, întemeiați pe practicele trecutului, — să nu pierdem acum sprijinul străinătății, care trebuie să ne considere pe noi cei mai destoinici de a-i împlini dorințele. Și apoi, ce ne facem noi, când vom pierde dreptul de a dispune de punga țării? Când nu va mai fi în puterea noastră de a pune mâna pe ori ce slujbă, pe ori-ce întreprindere publică, pe ori-ce moșiă a statului.» Mai bine dăm drepturi Evreilor, de cât să pierdem puterea! este hotărârea tainică a sufletelor incapabile de a trăi prin sine înșile.

Dacă ne vom întoarce acum la grupul acelor, cari se împotrivesc curentului desnaționalisator al celor d'antăi, vom găsi poate și aci, earăși două motive distincte, cari stimulează pe oameni la rezistență. Vor fi unii, nu zicem ba, cari luptă în contra patronilor cosmopoliti, din spirit de opozițiune, spre a-i resturna de la cărmă și a le lua locul. Aceștia însă credem, că sunt puțin la număr. Cei mai mulți luptă dintr'o convingere sinceră și luminată, căci ved înainte lor primejdiile ce nu le vom mai putea înlătura, împreună cu aceștia este cea mai mare parte a țării și, dacă dănsii nu sunt în corpurile legiuitoare atât de numeroși în cât să nu ne mai temem pentru viitor, cauza este că alegerile s'au făcut într'un timp de amăgială, când corpul electoral nu cunoscă bine scopurile candidaților.

Acum însă masca a cădut. Cu toții știm unde este adevăratul patriotism și cine luptă pentru conservarea și întărirea elementului românesc.

Cât pentru noi, nu credem că este necesariu să mai supunem, că suntem cu cei ce nu se speră de amenințările străinilor și instrăinaților. Ne-am creșut datorii, ne credem și tot-dauna ne vom crede datorii de a lupta în contra ori-cui, care, cu sciință sau din nesciință, va primejdiu naționalitatea românească, reducând-o la starea de slugă în țara ei. Nu voim, ca copiii noștri să ajungă în halul indigenilor din Statele Unite americane, niște salahori umiliți ai unor venetici stăpânitori.

Soluțiunea noastră nu este extremă. Nu voim nici opozițiunea absolută la voința Europei, căci înțelegem însemnătatea raporturilor internaționale și nevoile ce avem ca stat tână, de bună-voința statelor vecine. Nu voim însă nici să nesocotim interesele noastre naționale, până a ne injuga la carul conspirațiunii evreiești, ce tinde a forma dir țara noastră o nouă Palestină.

Aditem principiul dictat de Europa, sub condițiunea recunoașterii independenței statului românesc și îl aplicăm cu sinceritate prin legi individuale și speciale, cum suntem în drept a l aplica, și care drept ni l'a recunoscut însuși areopagul de la Berlin, când, prin glasul președintelui său, a înlăturat soluțiunea plenipotențiarului italian, comitele Launay.

Acı remănem și de aci nu vom eși, ori-

cât de mari vor fi amenințările Evreilor și Evreofililor din țară și din străinătate. La aceasta trebuie să țină și țara, și credem că va ținea, cât timp va mai curge sânge românesc în vinele fiilor săi.

Când am reprodus șcirea dată de confrății de la «Binele Public», în privința celor trei puncte, cu 8 categorii de Evrei, nu ne-a venit a crede, că ele ar fi patronate de principele Bismark, ci le-am considerat mai mult ca «niște visuri bolnave ale vrenului rabin lunatec.»

«Monitorul oficial» al statului, printr'un comunicat, adresat «Binelui public», desminte în mod formal, că guvernul german, prin principele de Bismark, ar fi făcut guvernului român sau d-lui ministru Dimitrie Sturza propunerile publicate de ziarul său sus citat.

Modul în care guvernul face această desmintire, nu ni se pare destul de lămuritor. Din contră, din redacțiunea comunicatului, reese, că asemeni propunerii ar fi primit guvernul, dar nu direct din partea principe-lui de Bismark.

Orî-cum va fi însă, lumina în curând se va face. Dacă acele propunerii lipsesc, avem mai mult temei, ca să nu nespăriem de amenințările Evreilor și ale sprijinitorilor lor.

CRONICA ZILEI

O frumoasă petrecere vom avea, sâmbătă seara, la grădina Stavri. Este beneficiul simpaticului maiestru Carini, profesor al Conservatorului nostru.

Trupa d. Debeer a preparat pentru beneficiu o operetă nouă *Un mariage en Chine*; iar d. Wiest ne promite farmecele arcușului său.

Nu ne indoim că societatea aleasă se va grăbi să manifeste simpatiele sale tinerului dar distinsului pianist, Ercole Carini.

—X—

Jou, 16 August, curtea de apel din București a ținut audiența sa solemnă de intrare.

La 12 ore, curtea a intrat în sala școțunei I. D. I. Pretore, procuror general care ocupă fotoliu ministerului public, a ținut un discurs în care a dezvoltat cauzele îmulțirii crescânde a divorțurilor în societatea noastră și a arătat cari ar fi piedicile raționali ce s'ar putea pune înlăturării cu care se desface căsătoriile la noi.

D. prim-president, Cantacuzin, a răspuns d-lui procuror general exprimându-și vîna satisfacțiune și apoi dorința, ca frumosul discurs al d-lui Pretore să fie bine meditat de tinerii d-sale colegi de la prima instanță, pentru a se inspira de dînsul în îndeplinirea grelelor atribuțiuni ce le au în materie de divorț.

Un public numeros umplea sala.

—X—

D. ministru al instrucțiunii publice a dat un ordin circular către direcțiunile seminariilor din țară.

Se recomanda directorilor de seminare, ca, cu începerea acestui an școlar, să mărginiască înscrierea din nou a seminarisților numai la cei interni.

Această dispozițiune se ia pentru a pune o stavilă ielelor consecințe ce izvorăsc din călcarea legii, din admiterea seminarisților externi peste numărul prescriș.

—X—

Suntem informați, zice «Medicul veterinar, că s'ar fi numit o comisiune care să studieze condițiunile în cari se află erghelia armatei și să propună măsuri pentru îndreptarea ei.

Ar fi de dorit, adaugă numita foaiă, ca în aceea comisiune să fie mai mulți oameni de știință.

*Casierul de Bacău, se plânge de neingrijirea ce se dă din partea guvernului băilor de la Slănic.

In special, epitropia spitalului sf. Spiridon e taxată de indiferență.

E vorba de o chestiune ce privește interesele generalii ale țării; ne unim dară cu „citatul ziar, pentru a atrage atențiunea guvernului asupra băilor de la Slănic.

—X—

Observăm, cu multă satisfacție, că activitatea primăriei capitalei se mărește necontenit. Dovadă este, că abia terminate trotuarele strădei Lipsican, și lucrătorii fură transportați pe str. Rahovei, spre a continua pavarea cu piatră cubică, de unde fusese intreruptă.

Cu toate acestea, de multe îmbunătățiri mai are încă trebuință Bucureștii. Nu mai vorbim de străde mărginașe, care zac într'o stare vecină cu mizeria; dar sunt chiar străde principale, apropiate de centru, ale căror pavagie fac cu neputință circulara trăsurilor. Astfel, ca să dăm un exemplu, este strada Fontăni, laturalnică a celei Victoriei, pe care o inercușează mai la mijlocul ei. Importanța acestei străde e cu atât mai mare, cu cât se află împodobită cu edificii mari și frumoase, a unor proprietari cari, de bună seamă, plătesc multe dări către comună.

Atragem atențiunea primăriei asupra acestei străde și o rugăm a și arunca privirea asupra pavagelor de acolo. Nu ne indoim că necesitatea unei reparațiuni se va găsi foarte urgentă.

DIN AFARA

Foștii prieteni.

Ce state erau mai impretinite ma deunăzi, ca Germania, Austria și Rusia! Tripla alianța a celor trei imperii se lauda, cu toată inușirea lucrurilor omenesci de a se schimba mereu, că va fi de o vecinică statornicie. Și cu toate acestea, astăzi ne aflăm la momentul acestei foste alianțe: prietenii de ieri sunt astăzi dușmani de moarte și nu asteaptă decât momentul priincios pentru a se spinteca.

Nici odată nu s'a ivit cu mai mare deslușire acest fapt, de o gravitate atât de mare pentru viitor, ca acum, cu privilegiul călătoriei marelui Manteuffel la Varsovia. Presa oficioasă germană neagă într'adevăr, că această călătorie ar urmări vre un scop politic; dar aceasta e numai așa. Facu-se misiunile, vre-o dată, de flori de măr? Sau că să se trimeată bunăoară un simplu cuvânt de curtenie de la un monarch la altul, ceea ce lesne se poate face, tot cu acel câștig, și printr'o scrisoare? Este a și perde timpul, a stărui asupra acestei idei.

Mai sinceră și pe față e presa rusă. Interesante sunt următoarele linii, ce le desfășură cu un ton ironic organul oficios al principelui Gorciacoff „St. Petersb. Wjedomosti”, după ce semnaleză visita făcută țarului de mareșalul Manteuffel.

Toate s'aun aplanat, zice ziarul rus, și Rusia nu mai este amenințată de nici o primejdie. S'a suflat odată numai de la riulețul Spree (Berlin) —și toți norii cei negrii s'aun resfrat ca niște fata morgana; pe orizont a inceput să străluciască un soare luminos, pe care însă noi nu îl vedem.

Căci într'adevăr ce alta insemnează călătoria

mareșalului Manteuffel, decât un simplu act de curtenie al unui monarch către altul! Generalul Manteuffel este, ce e drept, un demnitar, dar judecând după poziția ce ocupă, el nu este un partisan a aceluși laborator, in care „cancelarul de fier, făuresce acele „neînțelegeri”, cari desbină actualmente două țări. *Invi tea resboiului ruso-turc Sultanul încă își trimitea cu stăruință demnitarii săi la Livadia, pentru a saluta pe împăratul nostru. Este foarte probabil, că va merge la Varsovia și un trimis al împăratului austriac, ducând o salutare monarchului nostru. Aduce-vor însă acești trimesi cu sine și asigurarea, că preparativele de resboi, pe care le urmează acum Germania la granițele noastre cu un zel febril, au fost săv vor fi intrerupte? Că principele Bismark va inceta să și mai confirme față de Rusia veleitățile sale hegemoniste? Că Austro-Ungaria se va lăsa de germanisarea ei ulterioară in Orient?..*

Noi vom stărui până atunci pe tărîmul pe care stăm astăzi, până când ne vom convinge despre contrariul celor spuse mai sus. Considerând însă niște fapte, ca bunăoară călătoria contelui Andrassy la Gastein la principele Bismark, și altele...—la privirea acestor lucruri, toate speranțele noastre de a putea menține prietnia între noi și Germano-Austria, sunt iluzii copilărești.

Nu e destul de precis?

Clerul german și statul.

Căpeteniile clerului catolic german au primit de la papa un program, in care capul bisericii catolice le arată idea sa, asupra modului in care au să procedă față de noua constelațiune din parlamentul german.

Punctele acestui program sunt patru. 1. Sprijinirea noului ministru de culte, Putkammer. 2. Elaborarea unui memoriu privitor la școle, care e de a se remite numitului ministru; 3. Prelucrarea unei petițiuni către reichstag, in care să se ceară modificarea legilor din Maiu, atât de restrictive pentru clerul catolic, și al patrulea punct cuprinde sfaturi, privitoare la purtarea catolicilor in noile alegeri.

Ultramontanii Germaniei se ocupă astăzi cu mare zel de punctele acestui program. In mare parte sfaturile pipei au fost însă luate pe dinainte. Putkammer a fost asigurat de sprijinul Centrului (clericali) încă din prima zi a intrării sale in minister; memoriu către el și petiție către Cameră, pentru schimbarea legilor din Maiu, încă sunt deja făcute,—dar, se afirmă, că Putkammer, chiar dacă ar voi personal să implinească toate dorințele clericaliilor, nu are puterea și autorizațiunea principelui Bismark. Ce privesc mai ales legile din Maiu, cancelariul este ferm hotărât să le manție neschimbate, și cel mult să dispue o aplicare a lor cât mai blândă.

La alegeri in urmă, clericaliil merg mână in mână cu conservatorii.

Publicăm cu plăcere acest articol ce ne trimite d. dr. Cantemir.

Atragem asupra-i atențiunea consiliului medical superior.

Câte-va detalieri asupra serviciului sanitar din țeară

D. ministru de interne prin un ordin circular sub No. 14.732 din 25 Iulie 1879, către pre-

Această locuință era cochetă, încântăe, toar plină de florile cele mai alese, un adevărat cuib de amorezați.

— Cred că nu te vei plânge de locuința ta, zise d-na Gerard fiului său, și că nu vei mai eși de loc.

— Dacă ar depinde numai de mine, scumpă mamă, respuse George, nu mă vor vedea de loc prin Paris Lângă tine și Marcela, in încântătorul paradis ce mi l'ai făcut, voi fi cel mai fericit dintre oameni. Dar dacă femeia mea ar voi să se plimbe, ar dori să meargă la theatru, ce ași putea să-i respund?

— Nu știu, dar te rog păzește-te cât îți va fi prin putință, de a te arăta in public.

— Tot îți-e frică?

— A! dacă nu mi-ar-fi ași fi cea mai fericită dintre femei!

— In timpul călătoriei mele in străinătate nu puteai să te temi de nimic și cu toate acestea erai suferindă și bolnavă.

— Era așa de mult de când nu te vedusem, respuse ea, sărutându-l pe frunte. Scumpul meu

fecții de județe, intre altele recomandă într'un mod foarte serios, una din chestiunile cele mai vitale ale existenței noastre: igiena publică și in special sănătatea populațiunii rurale.

D. ministru Cogălniceanu, luând de basă tabelele statistice, vine și afirmă cu mult rezon, că populațiunea noastră in genere sporește, foarte puțin și pe alocurea chiar descrește. Aceasta este un trist adevăr, constatat încă de mai mulți ani, de toți acei ce au avut ocaziune a se ocupa special de această chestiune; constatând de asemenea, că locuințele insalubre, nutrimantul neindestulător sub raportul cantității și a calității, munca peste măsură, lipsa și miseria, trailul sătenilor într'un aer infect și otrăvit de evaporatiunea mlaștinelor (iazuri, topile, mocirle glodoase și altele) precum și a diverselor deposit, de materii animale și vegetale, in stare de putreziciuni, cari dau loc la atâtea gaze vătămătoare sănătății ce sunt introduse in organismul celor ce viețuiesc in apropierea lor, purtându-le astfel germele boalelor infectioase și contagioase, ce zecimează cu necontenire populațiunea rurală.

Îmbunătățirea condițiunilor igienice a comunelor rurale și urbane, precum și organizarea serviciului sanitar al județelor și a orașelor, sunt după d. ministru și după noi chiar, singurele mijloace destinate, cele dintâi a ne prezerva, iar cele de al doilea a tămădui sa și a opri intinderea și gravitatea diverselor epidemii. Prin legea sanitară și regulamentele sale, ambele aceste sarcini sunt lăsate la dispoziția consiliilor generale și comunale din țară, ca unele ce privesc interesele locale a le fie căruj județ și comune; cu toate acestea, după o experiență de mai mulți ani, se constată că aceste onorate autorități reprezentative, in multe locuri pun foarte puțin interes in aplicațiunea diverselor dispozițiuni elaborate de autoritățile sanitare din țară sa și de consiliile de igienă publică și salubritate districtuale; in cât locuințele țaranilor se construiesc ca și mai inainte într'o stare cu totul primitivă, fiind umede, intunecoase și așezate in fața pământului, iar materiile escrementiale și toate murdăriile zac la ușa fie-cărui locuitor, fără ca primarii sa și insarcinații lor să pue in aplicațiune vre una din dispozițiunile generale sa și speciale, recomandate de medicii de județe, orașe și arondismente.

Legea inormăntărilor și a cimitirelor sta încă de la 1864 in multe locuri neaplicată, unii din administratorii comunelor permit încă inormăntarea cadavrelor prin biserici sa și in cimitirele vechi, din mijlocul satelor și a orașelor.

Regulamentul stabilimentelor insalubre, oprește infiunțarea de fabrici, cari dau loc la materii supuse putreziciunii și prin consecunță la infectarea aerului; cu toate acestea protestațiunile medicilor sa și decisiunile consiliilor de igienă sunt neținute in seamă, de către cei obligati de lege a le pune in aplicațiune, in cât numărul stabilimentelor insalubre crește, pe fie care an in orașe și sate.

In fine toate mesurile menite de a preserva populațiunea contra boalelor epidemice sa și de a pune capăt intinderii lor, dictat de către medicii, sunt lăsate uitării, iar boalele nu incetează decât numai atunci când imprejurări providențiale le oprește cursul.

Unii din d-nii primarii și membrii comitetelor permanente, cari fac parte din consiliile de igienă și salubritate publică, combat și votează contra tuturor îmbunătățirilor cerute de medicii

copil! nu trăese de cât prin tine și pentru tine.

— Bună mamă, tu mă iubești atât! și eu te am făcut să suferi.

— Nu, nu, să nu mai vorbim de suferințele mele, le am uitat!

Turburată însă de gânduri, ea reluă după un moment.

— La primă-vară, trebuie a renoi călătoria pentru o țară mai retrasă, necunoscută, departe afară din Franța. Dar atunci vă voi insoți și eu, și vom regula ast-fel ca să nu mai revenim....

— Ce zici?

— Ce zic!

— Ești bine! fi cu minte eara asta. Ți'o cer ca grație, și mai cu seamă nu te inspăimănța de temerile mele. Mă inveselesc foarte mul vędândute, că nu te mai gândești la trecut.

— Ah! zise el, cum să mă mai gândesc? Presentul este așa de încântător, și viitorul plin de promisiuni.

precum probează protocoalele ședințelor acelor consilii.

Organizarea serviciului sanitar [din țară lasă foarte mult de dorit sub toate raporturile, precum am avut ocaziune a o arăta prin articole speciale, publicate in „Revista Științifică”, mai întâi că numărul medicilor, a vacinatorilor și moașelor este cu totul neindestulător, in proporțiune cu intinderea județelor, numărul populațiunii și trebuințele serviciului, și al doilea sumele afectate prin bugetele consiliilor generale și comunale pentru medicamentele gratuite sunt foarte mici in raport cu lipsa de mijloace și starea economică a sătenilor noștri.

Medicii primarii de județ, mai cu seamă de la punerea lor sub autoritatea consiliilor generale județene, au perdit cu desăvârșire autoritatea ce trebuie să aibă un funcționar superior, asupra subalternilor săi, cari astăzi recunosc de fapt autoritatea comitetului permanent, de unde in fie care zi confuziunii regretabile in dauna serviciului. In relațiunea ce are medicul de județ cu autoritățile districtuale, de când au incetat a fi reprezentantul guvernului in ceea ce privesc serviciul sanitar, ordinele sale sunt comentate, criticate sa și neaplicate de către subprefecții și primarii comunelor, fără a avea la dispozițiune vre un mijloc de a le esecuta prin forța autorității sale.

Medicul de județ, in calitatea sa de vice-președinte al consiliului de igienă, sa și ca medic legist, întâlnește adese ori obstacule grave in implinirea misiunii sale, ori de câte ori se găsesc amestecate interese directe sa și indirecte ale membrilor consiliului general, cari își amenință cu autoritatea lor. Fapte numeroase au dus ca consecunță depărtarea din funcțiunii, sa și persecutarea acelor medici, cari au avut îndrăzneala a fi împăcați cu conștiința lor; in cât lipsa de autoritate, nestabilitate și o retribuțiune neindestulătoare pentru existența și cursele ce sunt obligati medicii de județ a face in interesul serviciului, pun in neputință pe acești medici de a și indeplini serviciul lor, făcând numai ceea ce pot pentru sănătatea publică.

Medicii de arondismente sunt, după legea sanitară obligati, de a veghea asupra sănătății populațiunii rurale ale fie-cărui arondisment; cu toate aceste numărul lor in multe județe ale țării este neindestulător in raport cu numărul arondismentelor; posturile raportate prin bugetele anuale ale consiliilor județene sunt adese ori vacante, din cauza nestabilității organizațiunii serviciului, fiind că in toți anii consiliile găsesc cuvințios, de a desființa unele posturi, sa și a impușina salariile și diurnele asignate pentru diverse considerațiuni, ceea ce face, ca acești medici să fie siliți a se schimba de la un județ la altul, pe unde li se pare a găsi o seartă mai bună cel puțin pentru anul exercițiului bugetar, căci adese ori li finele anului se găsesc cu posturile suprimate, sa și dati afară de comitetele permanente, pentru rezoane străine serviciului; iar țeranii prin aceasta schimbare continuă nu pot căpăta incredere in acești medici, pentru a alerga și a cere ajutor la caz de boală. In timp de epidemii, medicii de arondismente nu pot da de cât un ajutor restrâns bolnavilor, din cauză că nu au in deajuns medicamente, pentru a le împărți gratuit sătenilor lipsiți de mijloace

Măsurile igienice ce propun medicii de arondismente, in scop de a îmbunătăți condițiunile de salubritate a vieții sătenilor, sa și a o-

XII

Doamna cu vëlul, a cărei prezentă la d. de Brives supărase atât de mult pe Miss Dowson, nu era alta de cât Cora.

De doi ani amiciția sa cu domnu de Mezin crescuse; aceste două naturi simpatisau. Corei îi plăcea a face o mulțime de mici servicii prețioase pentru un ténér, care trăia singur și care nu mai avea familie. Dacă și renoia mobila, ea îi alegea stofele, dacă cumpăra vre-o trăsură ea și da părerea in fine ca îi procura cu un preț mai scăzut o mulțime de lucruri, pentru care un bărbat nu s'ar mai fi tocmit; ea se incerca cu un cuvânt, a și ține loc de soră sa și de intendentă.

In schimb d. de Mezin îi făcea dese vizite: ziua, in timpul când Victor Mazilier, in urma nopților prea lucrătoare, dupe cum zicea el, se da la un somn reparator, e nu se temea de a se preumbla cu dansa câte o dată, de a și trimete cupel și de a se așeza alături. Dar, ea era mai ales simțitoare la insistența ce o punea el de a o încredința, că rănile abia se zăresc și că ea

ARTICOLUL 47

DE
ADOLPHE BELLOT

PARTEA III.

INALTA POLITIE

— Urmare —

XI

Le păru bine că s'aun reintors. D-na Gerard era cam bolnavă, dupe cum scrisese d. de Brives, dar reintoarcerea lui George și a Marceliei, pe care îi dorea foarte mult de și nu cuteza să le o spună, ingrijirile ce ei îi deteră, bucuria ce simți când vëdu pe fiul său fericit, fără grijă fără temeri de viitor, o reinsănătoșiră de tot.

Pe timpul absenței scumpilor ei copii și preveđend reintoarcerea lor, ea le preparase o locuință in pavilionul pe care îl locuia.

pri intinderea vre unei epidemii, sunt de asemenea mai in tot dauna neaplicate de către agenții administrativi, împrejurare ce face, ca ori ce boală ivită într-o comună, găsește toate condițiile favorabile de intindere și propagare, creștându-se administrația achitată de ori ce sarcină prin pura formalitate, de a indica numărul bolnavilor și al victimelor.

Vaccinările lipsesc în multe județe, nefiind prevăzute asemenea posturi prin bugete, iar acolo unde sunt, au niște salarii cu totul neindestulătoare, pentru a se putea transporta regulat în fie care comună, și a vaccina toți copiii. Afară de aceasta primării nu aduc toți copiii săi să însoțească pe vaccinator de la o casă la alta, ci se mărginesc a aduna numai copii din apropiere, lăsând nevaccinați pe cei din satele izolate sau a căror părinți îi ascund pentru a nu-i vaccina; după care, primării liberează certificate vaccinatorilor, că au vaccinat și revaccinat toți copiii din comună. Aceste sunt adevăratele cauze, că operațiunea vaccinării nu dă rezultate satisfăcătoare. Fapt semnalat de către d. ministru de interne și direcțiunea generală a serviciului sanitar.

Moșele de arondismente lipsesc în cele mai multe județe; acolo unde sunt, ele au o retribuție de 30 până la 60 lei pe lună, cu care sumă ori cărei moșe ești este cu neputință de a avea o trăsură și a merge la timp ori unde este chemată; afară de aceasta și aceea nestabilitatea în funcțiune a moșelor face, că ele sunt necunosute prin plăși, iar viața lăuzelor și a pruncilor vor sta încă pentru mult timp în mânele unor babe lipsite de ori ce cunoștință, după cum am avut ocaziunea a o arăta printr'un studiu special.

Medicii de orașe și cei de spitale județene și comunale, pe lângă nesiguranța pozițiunii lor, a atribuțiilor peste măsură ce li se impun, sunt retribuiți cu niște salarii cu totul mici în comparația intinderii orașelor sau a numărului locuitorilor sermanii, ce au nevoie de o asistență medicală gratuită, pe unde medicii sunt siliți a cheltui pentru trăsuri; afară de acestea, medicii de orașe fiind puși sub ordinele directe a primarilor, pozițiunea lor devine cu totul dificilă în diversele constatări ce sunt chemați a face. Cererile de îmbunătățiri igienice sau alte măsuri în interes l. serviciului sunt neaplicate de către agenții comunali și polițienesci.

Spitalele județene și comunale sunt lipsite în multe locuri de toate cele necesare, în privința personalului, a mobilului, și a instrucțiunilor. Există multe spitale, unde medicul nu are un secundar sau sub-hirurg pentru al ajuta în operațiuni, sau instrumente necesare pentru aceasta, împrejurare, ce aduce moartea mai multor bolnavi pe fie care an.

Numărul paturilor este prea mic în proporțiune cu cererile de admisiuni, încât bolnavii sunt siliți a aștepta mai multe zile și condamnați a zăcea pe drumuri, până-ce găsească un pat vacant. Ori-ce îmbunătățiri reclamate de medicii de spitale sunt înlăturate pe rezonul lipsei de mijloace, toate acestea, în defavoarea celor ce vin a căuta vindecarea și alinarea suferințelor lor în asemenea instituțiuni.

În fine, multe alte împrejurări cunoscute numai medicilor aflați în aceste funcțiuni, îi împiedică de a da un concurs eficace populațiunii rurale și urbane.

Nu culosc care va fi proiectul de organizațiune, aflat în studiul onoratului consiliu medical superior,

menit de a da populațiunii o asistență indestulătoare, și prin care să asigure medicilor, mijlocul de a realiza o îmbunătățire a condițiilor igienice în care trăesc locuitorii țării noastre; cu toate acestea, mi permit de a semnala, că o modificare radicală este imperios reclamată, și în specie, de a pune tot serviciul medical sub o autoritate sanitară competentă de a cunoaște interesele sănătății publice, asigurând medicilor independența, stabilitatea și mijloacele de existență, în proporțiune cu necesitățile și importanța serviciilor ce li se cer; stabilind o gradațiune pentru a putea da o carieră și respectare celor sirguroși și aplicați, spre a nu mai fi condamnați la finele fie-cărui an, de a cerși pe la membrii consiliilor județene și comunale favorarea de a fi menținuți în serviciu și a nu li se imputina salariile.

Inființarea unei școli pentru vaccinatori și subhirurgi, precum și a unui institut de maternitate, unde să învețe un număr mare de femei arta moșituiii, sunt absolut necesare pentru ca fie-care comună să aibă o moșă instruită.

Așteptăm de la buna voință a d-lui ministru Cogălniceanu și a consiliului medical superior, care de și cunoșc de fapt toate aceste împrejurări, totuși ar fi de mare trebuință a consulta și pe medicii din țară, însărcinați cu serviciile județene și comunale, care au zilnic ocaziune de a vedea prin ei însuși toate greutățile de aplicațiune, a măsurilor sanitare și astfel numai, după un studiu matur asupra acestei importante chestiuni, să se poată dota țara cu o organizație medicală, care să asigure viața sătenilor, punând un capăt depopulațiunii ce ne amenință în existența noastră economică și națională.

d. Cantimir.

DIN CAMERILE DE REVIZUIRE

SESIUNEA EXTRAORDINARA

Sedința de la 23 August.

Camera. — Nu răspund la apelul nominal 75 d-ni deputați.

D. Maniu adresează d-lui min. al lucrărilor publice următoarea interpelare:

I. Intrebăm deacă s'a terminat regulamentul, promis de trei ani, pentru regimul riurilor declarate prin lege de riuri publice?

Este dispus ministerul a lua măsuri pentru înlăturarea casurilor de inundațiune la care sunt expuse în timpul de toamnă și primăvară, plasele Câmpul și Ialomița din județul Ialomița?

II. Deacă s'a început lucrările șoselei de la Călărași la București, pentru că este prevăzută în bugetul anului curent suma de 400,000 lei?

Sunt luate măsuri pentru aprovizionarea pietrișului necesar?

Suma alocată este rezervată pentru lucrarea acestei șosele?

Adunarea trece în secțiunii.

ARENA ZIARELOR

„Românul” analizează și caută a dovedi că e o „culpabilă ușurință” din partea opozițiunii a susține această idee:

„Ce ne pasă, dacă nu ne vor recunoaște marile puteri; vom trăi și nerecunoscuți, cum am mai trăit.”

El arată, mai întâiu, că România

resturnată în fundul trăsorei d-lui de Mézin ea simți mare plăcere de a vedea, fără a fi vădută, toată acea mulțime care o încingura. Ea voi a gusta chiar plăcerile particulare alergărilor și se dete emoțiunilor unei prinsori. D. de Mézin și alese un cal, ea se prinse în contra acestui favorit și câștigă

Pentru că la intoarcere el se arăta că dorește a se plăti de datorie, și autoriză pe creditoarea sa a fi, la trebuință, indiscretă, ea reflectă un moment apoi zise:

— Sunt cam obosită de a petrece toate serile la mine, de a primi în tot-d'una și de a nu fi primită nici o dată. Ți cer pentru discrețiunea mea d-ă organiza la d-ta o serată, unde vor fi invitați amicii noștri obișnuiți: se va vorbi, se va juca cărți dacă domni nu pot fi lipsiți de cărți, apoi vom prânzi până la ziuă.

— Nu ved de cât o singură dificultate respunde d. de Mézin. Locuința mea este foarte mică și amicii noștri nu vor avea loc.

— Nu vom invita toată lumea.

n'a trăit fără o pozițiune legală, de cât înainte de resboiul Crimei, și că dacă opozițiunea dorește acele timpuri, aceasta n'ar putea conveni de cât Rusiei și până la un punct oare care Turciei, dacă n'ar fi redusă cum este. În acest cas, regulamentul ordanic ar renasce de fapt sub o altă formă, ceea ce—dupe „Românul”—n'ar putea displace multora din membrii opozițiunii.

El adaugă apoi, că cei ce zic „vom trăi cum am mai trăit” nu se pot referi la tratatul de Paris, de oare ce el a fost sfâșiat, prin ultimul resbel, și înlocuit prin tratatul de Berlin.

Acesta este, conchide densusul, noul act de stare civilă al statului român independent, și dacă nu vom îndeplini condițiunile ce ni le impune, România nu va putea nici o dată să devină o putere europeană.

„Timpul” constată că, „de câte ori se incurcă sfările politice ale stărostiei patriotice din strada Doamnei, așa în cât nu poate să le mai descurce singură”—cei de la „Românul” încep a cânta un refren vechiu, care sună cam așa: „Unire și înfrățire! Să luăm esemplu de la strămoșii noștri!”

Sărmanii strămoși români! eselană organul conservator. La câte mișelii fanariotice numele lor servește de etichetă!

Și apoi încheie:

Dacă ministern și în deosebi radicalii dorește unire și înfrățire, uneasă-se cu soluțiunea majorității; dacă nu, ducă-se și lase răspunderea în mâinile acestei majorități, care a dovedit în deajuns că asuprași refrenurile tocite nu mai pot face nici un efect

„Presa” comentează resumatul memoriului d-lui Boerescu, și-l găsește în toate punctele conform cu programa ministerială. După dësna, chiar punctul unde d. Boerescu promite puterilor, că guvernul are să propună camerelor de a vota imediat și fără stagiilor un număr oare-care de israeliți, cari vor fi dat dovezi de asimilare. — nu se depărtează de loc de soluțiunea individuală, făgăduind prin zisa programă!

Dupe ce arată că toată gravitatea situațiunii de astăzi, nu se datorește de cât politiceii guvernanților, falsă față cu țara, umilitoare față cu străinătatea — „Binele public” se miră cum cei de la putere mai au curagiul să facă apel la înfrățire și unire sub stindardul național, pe care l'au sfâșiat de mult, spre a se adăposti sub acela al Alianței israelite.

„Stindardul națiunii”, zice numitul ziar, a fost și e ținut de majoritatea camerei în sesiunea cea mare de la ordinea zilei. Devisa de pre dănsul este soluțiunea acestei majorități.

De ce „mână în mână”, nu vați unit sub stindardul național, de ce-l calomniarăți, de ce l' discreditarăți! De ce venirăți să opuneți devisei lui cu împământărirea individuală, fără categorii și fără liste, o devisă streină și dușmană, împământărirea pe categorii și pe liste nominale?

„Binele public” crede că conștiința publică a respuns deja acestor întrebări; el așteaptă acum să răspundă și conștiința d-lor miniștri.

— Ți vei face inimi, nu te consilies, și ești însuși....

— Dăm voe, n'ai cuvânt, ești în puterea mea.

— Nu refuz de a da serata, din contră, dar propun să aibă loc la Provercaux.

— Nu, nu, ea nu ar mai fi intimă. Găsește alt-ceva.

— Am găsit, zise el de o dată.

— Ce?

— Te invit a petrece la d. Brives. Fieca sa este în călătorie, ei trăește singur, și are un apartament admirabil, cred că nu mă va refusa de a mi împrumuta casa sa, mai cu seamă când va auzi că ți vei face onoare.

— Ne-am înțeles, respunde Cora, fixează ziua și mai cu seamă nu uita că datoriile din joc se plătesc în două-zei și patru ore. Dacă nu ți ajunge, ți voi da o săptămână, eată tot ce pot să tac pentru d-ta.

Urinarea acestei convorbiri fu că Miss Dowson rădu într-o seară o damă acoperită în apartamentul d-lui de Brives, și se puse să scrie lui George și Marceli.

(Va urma).

Serviciul telegrafic al României Libere

5 Septembrie 9 ore dim.

Roma, 4 Septembrie. Se scrie din Iakohama, cu data de 16 August, că corabia Vega, ce face parte din expedițiunea țermului nordic al Siberiei, a ajuns sănătoasă în Japonia.

Această expedițiune era sub comanda căpitănului Nordem Rioldk.

Alexandrowo, 4 Septembrie. — Țarul a făcut azi-dimineață a doua vizită împăratului Wilhelm.

Cei doi monarhi au plecat la amiază, împăratul Rusiei la Livadia, împăratul Germaniei la tabăra de la Königsberg.

Now-York, 4 Septembrie. — O tempeastă a căzut asupra statelor Texas și Lusiana; recoltele sunt tare striccate.

Viena, 4 Septembrie. — Se telegrafiază din Constantinopol către „Politische Correspondenz”: „A treia conferință a comisiunii greco-turce, care trebuia să se țină azi, s'a amânat pe Sâmbăra.

Se asigură, că Saviet pașa va propune de a lua imediat în discuțiune cestiunile țermurii granițelor.

Plenipotentiarii otomani ar avea instrucțiunii de a nu admite că discuțiunile să se facă pe rezervele Porții, relative la adoptarea protocolului al 13 lea din tratatul de Berlin ca basă a negocierilor.

(Havas).

CINIE- ACOLO ?

Ofițerul stării civile din galben a fost azi-noapte nașul unui copil de secul feminin, care a fost găsit lepădat pe strada Precupeților, cam în dreptul casei n-rul 12.

Cine scie ce numă denaturată a mai aruncat și pe această nenorocită copilă, în valurile mizerii omenesel! Cine scie ce destinată păstrează soarta mititelei Marița—caci așa a fost botozată!

O crimă neisbutită.

Pe la orele 12 noaptea, d. Ioniță Dumitrescu, proprietar în strada Văcăresci, a tras cu pușca asupra soției sale, Marița, dar n'a atins-o.

Dupe aceea, el a împușcat doi cai săi, dintre cari unul a și murit.

Nu rămâne indeoală, că justiția se va interesa să afle mobilul acestui dublu atenbat; ea va convinge în urmă pe d. Dumitrescu, că dacă stăpân a fost să-și omoare dobitoacele, oea ce încă constituie o contravenție la legile poliției, nu putea dispune tot astfel și de soția sa, ori care ar fi fost vina ce i s'ar fi putut imputa.

LA

„MAREA BURSA NATIONALA”
I. M. FERMO & F-și BENZAL

No. 48, STRADA LIPSCANI No. 48.

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 24 August 1879 ora 12

OBLIGAȚIUNI	Cump.	Vend.
100/0 Oblig. urale	102 3/4	103 1/4
„ esite la sorți	98	arg
80/0 „ domeniiale	108 3/4	104 1/4
„ esita la sorți	99 1/2	arg.
Dob. 10 fr. Oblig. Casei pens. 300 lei	186	188
70/0 Serisuri financiare rurale f. C.	99 1/2	100
70/0 „ urbane f. C.	93 1/4	98 3/4
80/0 Impr. Municipal	102 1/2	108
„ cu pr. Buc. (bil. 30 l.)	27	28
Renta Română	74 1/2	75
Acțiuni „Banca”	190	200
„ „Romania”	72	75
Cupoane rurale exigibile	10/0	arg.
„ domeniiale	1/4	—
„ scrisuri	1/4	aur
Argint contra aur	1 1/2	1 1/4
Bilete hypotecare contra aur.	19/0	3/4
Rubla hârtie	2 62	2 63
Florinul	2 16	2 17
Loss Otomane	44	48

CURSUL DIN VIENA

4 Septembrie

4 Sept.	3 Sep.	
Napoleonul	9 38 1/2	9 32
Ducatul	5 58	5 56
Loss Otomane	21	—
Rubla Hârtie	123	—

CURSUL DIN BERLIN

4 Septembrie

Obl. căile ferate române	95 50	95 75
Acțiuni	38	38 60
Priorități	97	97 80
Oppenheim	107 50	107 25
Ruble hârtie	211 60	213 30
Stern	—	—
Loss Otomane	36 40	36

CURSUL DIN PARIS

4 Septembrie

Renta Română	manqu	74 25
Loss Otomane	46 25	46 25

SCHIMBUL 24 August

Paris (3 luni)	99 25
„ la vedere	99 85
Londra (3 luni)	25 15
„ la vedere	25 30
Berlin (3 luni)	122 5/4
„ la vedere	123 1/2
Viena la vedere	2 17

Adresa pentru telegrame.

Ferm & Benzal,

era așa de frumoasă în cât niminea n'a putea să nu o admire.

Pentru ai plăcea și ai mulțumi de ingrijirile sale, el reourgea aproape la seducțiunile limbajului întrebunțat altă dată da Victor Mazilier și negliat acum de acesta, care incepea a fi obosit de aceea, careia îi făcuse averea și care contribuise a mări pe a sa.

D-nu de Mezin însă, poate era sincer făcând complimente Corei, la corp ea era mai perfectă de cât altă dată. Cei nouă ani care trecuseră de la venirea sa în Franța o făcuseră perfectă, Umerii săi, brațele sale, talia sa erau mai de admirat ca în tot de una, mâinile sale ingrijiate ar fi putut servi de model, unui sculptor, în fine trăind la Paris între bărbați distinși, ea dobândise un țon, o yiociune, distincțiunii cari trebuia să fie apreciate foarte mult de un cunoscător ca d. Mezin.

Intr'o zi el impinse amabilitatea până a o duce la alergări. Cora, d'n cauză că nu-i plăcea de a se arăta ziua, nu asistase de loc la ast-

l de petreceri. Acoperită de un vâl des și

